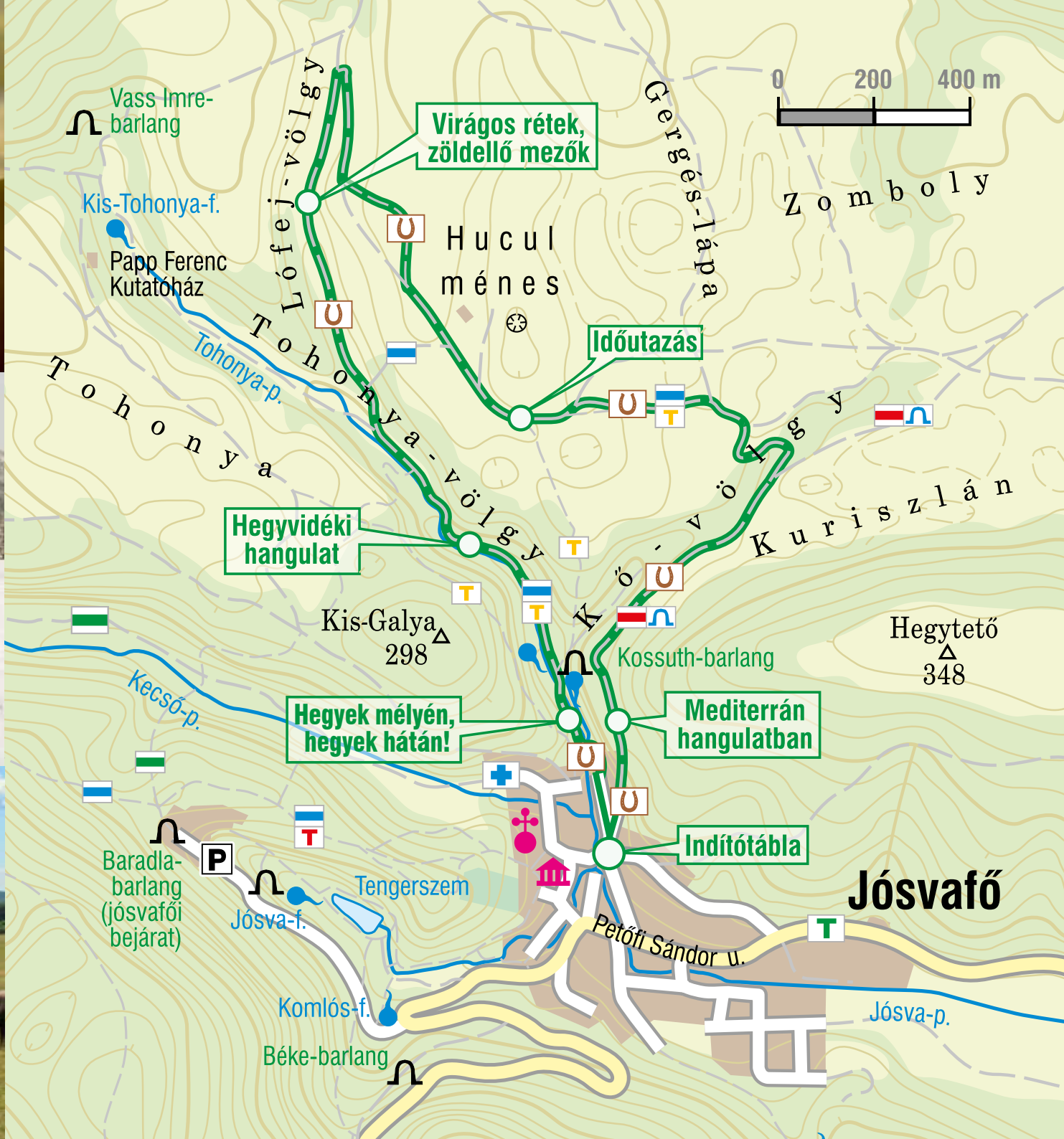

- Információs Iroda
- 3759 Aggtelek, Baradla oldal 3.
- (36) 48-503-001
- informacio@anpi.hu
- www.anp.hu
- Aggteleki Nemzeti Park Igazgatóság

Huculok nyomán ösvény

A jősvafői Kúria Oktatóközpont és Lovasbázistól indul az ösvény, amelyet végigjárva az Aggteleki Nemzeti Park egyediségével, különleges értékeivel és főbb jellegzetességeivel ismerkedhetünk meg. Egy olyan szabadtéri, élő kiállítás látogatói lehetünk, amelynek fő rendezője a Természet.

A hucul ménes szabadon legel, az ösvény mentén több helyen találkozhatunk velük. Legelőterületüket villanypásztor jelöli ki, amelynek érintését kerüljük. Lovaink nyugodt, kíváncsi állatok, ezért lassan és csendesen, saját felelősségre közelítsük meg őket! A kinyitott kapukat sose hagyjuk nyitva! Mindig zárjuk vissza a villanypásztort!

Kellemes túrázást és időtöltést kívánunk!

Ösvény jelzése:
fehér alapon
barna lópatkó

Km

**Huculok
nyomán ösvény:**
4,5 km

Nehézségi fok:
könnyű túra (enyhe
színtemelkedés)

**Bejáráshoz
szükséges idő:**
1,5-2 óra

Kérjük, ügyeljenek a terület tisztaságára, a kirándulás során keletkezett szemetet ne hagyják a területen!

A kutyával túrázókat kérjük,
hogy kedvenceiket pórázon sétáltassák!

A növények és az állatok
a saját élőhelyükön érzik
magukat a legjobban!
Figyeljék, fényképezzék őket,
és az élményt vigyék haza!

A Lovasbázis épületétől alig pár percnyi járásra máris fejest ugorhatunk az érdekes jelenségek és természeti képződmények sokaságába. Szivornyás forrás, árnyas hegyvidéki hangulatot árasztó szurdok, hús patakok. A Nagy-Tohonya-forrás tiszta vizébe pillantva érdekes ritkaságra lelhetünk: a tornai patakcsigára, mely kövekhez tapadó, gombostűfejnyi, zöldes-fekete gömb, hazánkban csak az Aggteleki-karszt és a Bükk-hegység forrásaiban lehet fel.

tornai patakcsiga

erdei szellőrózsa

erdei
madársóska

sárga árvacsalán

tavaszi álganéjtűrő

Az Aggteleki-karszt területén már az őskorban élt ember. Az évezredek együttélés számos nyomát magán viseli a természet. Az ember megjelenése előtti, szinte teljesen összefüggő erdőséget egykor kiterjedt kaszálók és legelők, településtől meglepően távol fekvő szántóföldek szabdalják fel. A második világháború után jelentősen megváltozott az élet, a munkaképes népesség jelentős része a bányákba és a gyárakba vándorolt dolgozni. Ezzel párhuzamosan egyre több területen hagytak fel a műveléssel, átengedve azokat újra a természetnek.

déli kéneslepke

Szent László-
tárnics

Jősvafő felett a Gergés-bércen található a hucul ménes karámja. A Kárpát-medence egy eldugott szegletében, a Tisza forrásvidéken maradt fenn ez az ősi háziállat, amit a 18. században a katonaság, mint hegyi terepen jól használható málhás állatot ismert. A második világháború után tenyésztésük a Fővárosi Állat- és Növénykertben indult újra. 1986-ban tucatnyi példány Jősvafőre került, autentikus hegyvidéki környezetbe. Napjainkra ez a ménes génmegőrzési és idegenforgalmi szempontból is kiemelkedő jelentőségű, szerepe meghatározó a terület gyeves élőhelyeinek fenntartásában is.

tövisszűrő
gébics

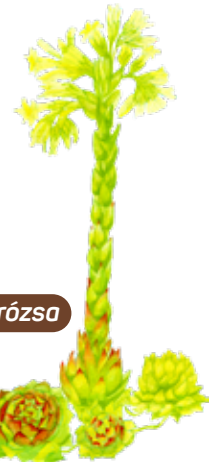

A karámtól visszakanyarodva a falu felé lassan elhagyjuk a rövidre legelt gyepeket, és meredek, sziklás hegyoldal mellett visz utunk. A lankásabb részeket – amelyeket hajdanán legeltettek – most szinte áthatolhatatlan kökény, vadrózsa és galagonya alkotta bozótos borítja. Az erdő fokozatosan visszahódítja a területet. A délre néző, köves lejtőkön a vékony talajréteg és a gyors kiszáradás miatt a fák inkább bokorszerűek, alacsonyok, törzsük girbe-gurba. A facsoportok gyeptelkekké válva borítják a hegyoldalt, ahol melegkedvelő és szárazságtűrő élővilág alakult ki.

zöld gyík

sárga-kővirózsa

hatsoros
varjúháj

fűrészlábú
szöcske

